

BORSSZEM JANKÓ

FÉLELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 JUNIUS 30. * 18. (3059.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

Az új máltai lovagok

Vass József: Nézd, Emericus, egyik feje már hiányzik a sárkánynak.

Dréhr Imre: Jaj, Mesterem, csak ankétot ne hívj össze, mert akkor újra kinől.

Ára 50 fillér

Zsidó az Óceán fölött,

illetőleg

Isten a világ fölött!

Az *Egyenlőség* nagy diadallal harsogta szét, hogy Chamberlin repülő-társa, a dúsgazdag és vakmerő *Levine* — zsidó. Cikkének ezt a címet adta: *Zsidó az Óceán fölött*. A *Magyar-ság* erre így kiáltott föl: *Isten a világ fölött!* — és megírta, hogy *Levine* az egész úton bóbiskolt és drukkolva számította a „rebach“-ot és a hideg fuvolázott a hátán, amikor arra gondolt, hogy a rebach belepottyan az Óceánba. Őszintén megvallva, kissé feltűnt nekem, hogy egy dollármillió-mos a rebachgyűjtésnek ezt a kényelmetlen módját választotta és sietve repültem hozzá, hogy megnyugtassam felajzott idegeimet. Szó szerint adom vissza beszélgetésünket:

Borsszem Jankó: Azt olvasom a magyar repülők (a B-listások) szaklapjában, hogy Ön végigaludta a neywork-berlini repülőutat.

Levine: Csakugyan: olyan volt, mint egy álom s akik ezt írták rólam, azoknak szívből kívánom, hogy aludjanak mindig olyan jól, mint én az Óceán fölött.

Borsszem Jankó: De azt csak nem tagadhatja, hogy egész úton a várható rebachot számítottá?!...

Levine: Hát kérem, disztíngváljunk. Vagy aludtam, vagy spekuláltam. Tegyük föl, hogy spekuláltam. Engem az édesapám gyerekkoromban megvert, ha nem az Óceán fölött, negyvennégy óráig egyhuzamban repülőgépen ülve számítottam ki az üzleti nyereséget. Mikor kilenc éves voltam és a tört számoknak törtekkel való osztását tanultuk, én csak úgy tudtam elvégezni a feladatot, ha egy kifeszített kötélén átsétáltam a Niagara fölött. Húsz éves koromban bízta rám az első üzletet egyik nagybátyám. Emlékszem: egész nap a nyílt tengerben úszkáltam, étlen-szomjan, de meg is csináltam az üzletet.

Borsszem Jankó: Szóval önt semmi más nem izgatta repülés közben, mint a várható haszon...

Levine: Mint tudja, csekély ötmillió dollár vagyonom van. Ilyen szűkös viszonyok között ne csodálja, ha repülőgépre ül az ember és nekivág az Atlanti Óceánnak, hogy a létminimu-

mot valahogy megkeresse. A feleségemmel már nem bírtam. Mindenáron új nyári ruha kellett neki, hát kénytelen voltam ezzel a kis exkurzióval... Hiszen tudja, a mai kereseti viszonyok és a numerus clausus mellett... Egyelőre csak az Óceán fölött nincs bevezetve a numerus clausus.

Borsszem Jankó: Igaz, most még repülhetnek ott a zsidók, de egyszer majd csakugyan — repülni fognak.

Levine: Furcsa Hoóroskop! Mivel szolgálhatok még?

Borsszem Jankó: Igaz-e, hogy drukkolt, amikor arra gondolt, hogy a rebach belepottyanhat a tengerbe?

Levine: Az Óceán fölött 1300 méter magasságban egyébre nem is gondolhat az ember. Próbáltam ugyan a figyelmemet másfelé koncentrálni, így például arra, hogy hozzám képest milyen veszélyes helyzetben lehet az az újságíró, aki két spricer közt az óceánrepülőről kell, hogy ilyesmit írjon, de...

Borsszem Jankó: Nem értem. Miért veszélyes az ilyen újságíró helyzete?

Levine: Azért, mert ha nem tud velem kapcsolatban valami kedélyes dolgot kitalálni, könnyen az én sorsomra jut: ő is repülni fog.

Borsszem Jankó: Na és mit szól ahhoz a dicsőítő cikkhez, amelynek ez volt a címe: „Zsidó az Óceán fölött“.

Levine: Még mindig jobb, mintha mások olvastak volna rólam olyan cikket, amelynek ez a címe: „Zsidó az Óceán alatt“.

Borsszem Jankó: Milyen emléket vitt magával Budapestről?

Levine: Nagyon kellemeset. Budapestben rengeteg kollégát találtam. Budapest a pilóták városa. Ott majd-nem mindenki a levegőből él.

Borsszem Jankó: Régi vicc. Valami újat kérek.

Levine: No, hallja, mikor maguknak olyan tréfamesterük van, mint a „Magyarság“! Azt még a „Miss Columbia“-val se lehet túlszárnyalni. Hálából neki adom azt a rebachot, amit az Óceán átrepülése közben belepottyantottam a tengerbe.

Molnár Jenő

AMI ÉRTHETETLEN

Két galíciai hitsorsos megáll a Nagykörút és a Rákóczi út keresztezésénél a Népszínház előtt és hosszasan bámulja a közlekedési rendőrt, aki a korongon állva különféle mozdulatokat végez a karjaival.

Egyszer csak megszólal az egyik: — Te, Zélig, mondd csak, tulajdonképpen kivel beszél ez?...

NEMESSÉG

Két úr a magyar családok régiségéről beszél.

— A miénkével kevés ember dicsekedhetik, mert mi még II. Endrétől kaptuk.

— Nem jól tudod. Ti Vak Bélától kaptátok.

— Csak nem fogsz velem disputálni? Ha mondom, hogy II. Endrétől.

— Én pedig fogadok, hogy Vak Bélától aki, szegény nem látta, hogy mit ír alá.

REB MENACHEM CICESZBEISZER SZÖRNYŰ ÁTKOZÓDÁSAI

— O szemészeti klinikáruul szállít-sák tenéked o „Hoór d'oeuvre“-t!

— Ledjél te edj elvakult liberáliszt és o Hoór-klinikán nyissák fül o te szemedet!

— Hitelezzenek tenéked o feleség

— Edjél te edj elvakult liberáliszt és o Hoór-klinikán nyissák fül o te szemedet!

— Hitelezzenek tenéked o feleség szakálláru!

— Ebbe o nádj melegbe o kényszer-zubbony ledjen o tiéd edjetlen ruha-darab!

— Supánsak pületikai páljáru ledjél te olkolmos!

— Edjetlen bevétéled az aszpirin ledjen!

— Ledjél te dakter o monkbiszto-sítónál — pilótaengedély nélkül!

EGY KIS GEOLOGIA

— Vajjon mi lehetett az északi sarkvidéken az ósidőkben?

— Biztosan egy pesti nagybank.

— Bank? Mi jut az eszedbe?

— Mert úgy tudom, hogy azon a vidéken egy fűszál se terem.

A TÖZSDÉN

— Mire spekulálsz?

— Besszre. És te?

— Nungesserre.

— Mire?

— Arra, hogy felszál a papiros.

HÁZASSÁGI SZÁMTAN

— Azt mondják, a férj és feleség egyek legyenek, de a Kopacsikék túltesznek ezen, mert ők együtt tizet tesznek ki.

— Hogyhogy?

— Hát az asszony egy, a férj pedig nulla.

Jajj!

— Tudod, mi lesz ezután a kozmetikusok címe?

— Halljuk!

— Illem- és ránctanár.

Tünődések

Seiffensteiner Salamontul

Hodj oz ellenzék mért nem todja kifejteni nadjobb akciónt? Eztet sokan kérdezik, omire oz eszembe jotja oz eset o Frádl Butterteigtül, oki hivatott oz orvost. „Mi a baj, asszonyom?” — kérdezett o dakter. „Segítsen rojtom, — mondott o Frádl — mert nadj gyüngeségtül szenvedek.” Az orvos megvizsgált o csinos menyecskét és mondott neki: „Asszonyom, maga tökéletesen egészséges. Hogy szenvedhetne maga gyüngeségtül?” — Felelt o Frádl. „Hiszen nem is oz én gyüngeségtül szenvedek, honem o férjem gyüngeségtül!” — Dill-dall: oz oppozición is nem o soját gyüngeségtül szenved, honem o vezé-reinek o gyüngeségtül.

O városházi hang ellen sűrűn von kifogáso hol oz edjik, hol o másik küzségi pártnok. Eccer o Sije Maulweht, oki volt edj kántor, bepanaszolta o rabinál o Zálme Bittersalz, hodj megsértette oz ő feleségit. Hivatja o rabinus o Maulweht, hodj igazolja mogát. Mondja o Maulweht: „Én megsértettem o Zálmetül o feleségit? Én?... Süt ellenkezüleg: én oztot mondtam neki, hodj ő von ed becsöletes asszony”. Feleli o Zálme: „Nem igaz, rebelében! Egészen más hangon mondtott eztet, még pedig idj: „Ő von edj becsöletes asszony?” — Mondja o rabi: „Hát miért mondtál te eztet oleján hangon?” Feleli o Maulweht: „Rebelében, én vadjok o kántor és o rabi okor engemet tonítóni o hangra?”... — Sándere-bándere: ohángy frakciónvezér von o fűvárosba, mind larmentiroz és most gyün o poblíkom és úket tonítóni okor o hangra? Hiszen ozért bevázoltották úket, mert úk tottak o legnadjobbát rikkantani. Úk o küzség kántorjai...

O Mundi Hinterstich, oki kereskedte seljem és bársongy portékával, eccer füláda eztet oz üzletet és kezdte rondjjal kereskedni. „Elment oz eszed? — kérdezte útet o Jantef Hosenbulg. — Előbb elegánt seljem és bársongy, most pedig rondjok?” — „Meg fogok neked madjarázni, — felelt o Mundi. O seljem és bársongy nadjon kényes, megláccik rajtuk minden kicsi folt. O rondjokat ide dobhacc, oda dobhacc: meg se nem láccik rajtuk o piszok.” — Akkurát o viénk társadajlom. Ozelütt volt seljem és bársongy, omiü megláccott o picike folt is. De omiüta ponoma, botrángy, sikkasztás, család von tümegezen, lette oz állapotunk oleján rondjos, hodj nem láccik meg rojto o legnadjobb piszok se nem.

KINOS KÉRDÉS

— Ha egy családban hárman régi villával esznek, ketten pedig ujjal, hány villa lesz piszkos?

— (Három. Mert ketten az ujjukkal esznek.)

Kultúrfölény és kultúrbölény

Klebsberg kultuszminiszter: Ez a szemüveg nem jó. Nekem erősen nagyító üvegre van szükségem.

Hoór szemésztanár: Persze, hogy a kultúrfölényünket még nagyobboknak lássa...

Klebsberg: Dehogy! Önt szeretném nagyobboknak látni!

SANYARÓ VENDEL NYÖGÉSE

— Olvasom, hogy ezután a klinikákat elsörendű pesti vendéglősök élelmézik. Istenkém, küldj rám egy súlyos kórságot!

KUTYAKIALLITASON

— Van ennek a kutyának család-fája?

— Ugyan minek az neki? Egyszer ez a fa, másszor az a fa...

HOVÁ MEGY NYARALNI?

Erre a körkérdésünkre az alábbi válaszok érkeztek be:

A mai kormányzat iránt táplált érzelmeim őszinte kifejezése gyanánt Csömör-t szemeltem ki az idén.

Andrássy Gyula gróf

Ha hitelesnek bizonyul az az értesülésem, hogy a kontinens miniszterelnökei a nyáron Bukovinában nemzetközi kongresszust tartanak, odamegyek és ezzel a címmel tartok előadást: „A harmincévi miniszterelnökség titka”.

Bethlen István gróf

Mint mindig, az idén is Abbáziába megyek. (Lásd: Budapest térképe, Oktogon.)

Bródy Ernő

Mindenhova szívesen megyek, csak a Lidóra nem, mert — mint hallom — ott az idén mindenki — Lidő.

Gömbös Gyula

Odamegyek, ahova Klebsberg Kunó gróf megy. Szemezni akarok vele.

Hoór Károly

Odamegyek, ahova Hoór Károly szemészprofesszor megy. Ki akarom gyógyítani a nyáron a rövidlátásból.

Klebsberg Kunó gróf

Tanyára megyek. Végre is egyszer egy esztendőben illik kiszagdíát látni.

Mayer János

Először Kecskeméten akartam nyaralni, azután Derecskén. De a választóim lebeszéltek róla. Pedig pihenni szeretnék. Fájdalom, az ellenjelöltjeim nem pihennek.

Pekár Gyula

Sipőcz Jenővel megyek a Balatonra. Egész nyáron együtt fürdünk. Néhanyszor el fogom buktatni a vízben, de hát istenkém, hozzá kell szoktatni szegényt.

Ripka Ferenc

Most dolgozom az erkölcsvédelmi rendeletem revízióján, hogy lelkiismeretfurdalás nélkül mehessek el egy strandfürdőbe.

Scitovszky Béla

Minthogy a vízben minden test veszt a súlyából, nekem pedig az ősi mérkőzéshez teljes súlyomra van szükségem, az idén nem megyek fürdőbe. Hogy izzadni fogok? Hát a télen nem izzadtam eleget?

Sipőcz Jenő

Nem szoktam pihenni. A nyáron is vigyázok, hogy a pesti nép a nagy népjólétről jobblétre ne szenderüljön.

Vass József

Hogy hova megyek a nyáron? Ott maradok, azon a kies vidéken, ahol vagyok: Ullön.

Windischgrätz Lajos herceg

A székely meg a finác

Csikszeredán egy finác nagymérgesen beállít a pénzügyigazgatóhoz. Levelet tart a kezében és panasolja, hogy a székely atyafi ügyének elintézése után öt forintot küldött neki levélben, amellyel meg akarta vesztegetni. Engedélyt kér, hogy bűnvádi eljárást indíthasson.

A pénzügyigazgató lebeszéli, hiszen itt nem történt vesztegetés, küldje vissza az öt forintot és ne vigye az ügyet a piacra. De a finác nem hagyja a becsületét és kierőszakolja az engedélyt.

A főtárgyaláson a székely elmondja, hogy ő nem akart vesztegetni, hogy ő előre nem ígért semmit és csak jószívűségből küldte utólag a pénzt. A panaszos súlyosan megsértve érzi becsületét és példás büntetést kér.

Mielőtt a bíróság ítéletre visszavonulna, a székely tisztelettudóan így szól:

— Nagy jó uraim, bocsássanak meg, de itt valami nagy tévedés van. A panaszos finác úr azt mondja, hogy én a levélben neki öt forintot küldtem. Ez nem igaz, mert én nem öt forintot, hanem ötven forintot küldtem.

A székelyt felmentették ugyan, mégis a finácnak volt igaza, mert így a negyvenöt forint is, a becsület is megmaradt.

Biztos pörnyerés

Kúriai tárgyalás előtt Zemplénből feljön a kliens budapesti ügyvédjéhez a következő kérdéssel:

— Igaz-e ügyvéd úr, hogy az ügyünk előadója a Kúrián egy hozzáférhetetlen ember, akit nem lehet semmiféle ajándékkal megkönyörkezni?

— Bizony igaz, — feleli az ügyvéd — annyira, hogyha ezt valaki megpróbálná, biztosan elveszti a perét.

— Már pedig ügyvéd úr, én a bíró úrnak a címére egy hordó tokaji bort akartam feladni.

— Az Isten szerelméért, nehogy megpróbálja, mert akkor egész bizonyosan elveszti a perét.

A tárgyalás megvolt, a pert megnyerték.

— No lássa, ügyvéd úr, nem volt igaza. A hordó bort elküldöttem és a pert mégis megnyertük.

— Az lehetetlen, — mondja az ügyvéd.

— De bizony, elküldöttem, — felelt a kliens. — Itt a feladóvevény. Csak, hogy volt annyi eszem, hogy az *ellenfél* nevében adtam vasútra.

Az olló

A Vásonkeőy-féle nagy mérközés emlékeit idézték fel Eötvös Károly előtt az „Abbaziá”-ban a Polónyi-per viharos napjaiban. Többen kifejezést adtak annak, hogy féltének engem, hogy nem bírom ki ideggel, vagy hogy másvalamiképpen baj érhet.

A vajda nevetve mondotta:

— Ne féltétek, ha két ügyvéd egymással verekszik. Az éppen olyan, mint a szabó kezében az olló. Csattog, szikrázik és azt hinné az ember, hogy az olló egyik szára kölcsönösen tönkre teszi a másikat. Pedig az olló sose tesz kárt önmagában, mindig *csak a posztót vágja össze*, ami közéje kerül.

Mért járt Vázsonyi konflison

Darányi Ignác találkozik Vázsonyi Vilmosmal a folyosón.

— Én már egyszer köszöntöttem ma reggel, — mondja Darányi, — de te elhajtattál mellettem és nem vetted észre a szegény gyalogjáró embert. Persze, az úr — az kocsin jár.

— Majd ha én is olyan nagy úr leszek, — feleli Vázsonyi, — hogy ráérek gyalog menni, akkor ez nem fog megtörténni. De ma még olyan szegény ember vagyok, hogy kénytelen vagyok kocsin sietni a más ügyében, mert ha gyalog mennék, nem érnék rá megkeresni a kenyeremet.

Hová lett a nagy bajusz ?

A kommunizmus idején a vörösök tusként el akartak hurcolni, de szerencsémre akkor éjjel nem a lakásomon, hanem az irodámban kerestek. Elmentek, mert nem találtak. A hűséges szolga korán reggel értesített és most gondoskodni kellett arról, hogyan tegyem magam fölismerhetetlenné és hova menjek. Álszakállt nem akartam ragasztani. Jobb eszmének kínálkozott a bajusz leborotváltatni. A borbély nagy nehezen szót fogadott és én bajusztanul egészen a kommunizmus bukásáig éjszakánként a Rókus-kórházban kaptam helyet, ahol a betegek közt nem kerestek.

A kommün bukása után felvetődött

a kérdés, visszánövesszem-e a Vilmos császár bajuszt? Úgy döntöttem, hogy nem és a kérdezősködőknek így feleltem:

— Kicsi lett az ország, kicsi a bajusz is. Amilyen arányban nagyobb lesz az ország: megnövesszem a bajuszt is.

Ezért szeretném, ha újból viselhetném az „Es ist erreicht”-bajuszt.

A legjobb „puska”

A lacházai Kossuth-szobor leleplezésére mentünk Kossuth Ferencsel. Képviselőtársaim végigolvasták az összes képes- és vicclapokat, aztán otthagyták az elsősőtályú szakaszban és bementek az étkezőkocsiba.

Kossuth két titkárával, *Pallay* és *Jakab* (Sándorokkal) együtt maradtunk és a két titkár az iránt érdeklődött, hogy ilyen népgyűlésen miféle népies anekdótákat mondunk el és azokat honnan vesszük. Azt fejtegettem nekik, hogy az embereknek rövid az emlékezőtehetsége és így könnyen lehet sikert aratni, ha valami ügyesen van alkalmazva. Mingyárt vállalkoztam is a bizonyításra a következőkben:

— Válasszatok ki az otthagytott aznapi *Borsszem Jankó* és *Kakas Márton* lapokból tetszés szerint 6—7 adomát, én csak ezeket fogom elmondani a gyűlésen és a banketten. Fogadjunk, hogy a legnagyobb sikerem lesz. Megnyertem a fogadást.

Olay Lajos modora

Olay Lajost lekísértem Szigetvárra népgyűlésre. Az öregúr ismeretes volt goromba kiszólásairól és szinte kéjeltett abban, hogy legjobb embereinek tréfából milyen drasztikus, válogatott sértéseket vág a fejéhez.

A gyűlés jól sikerült, Olay Lajost a szeretet minden jelével elhalmozták a választói. Mindezt látva, nem állhattam meg, hogy nagy csoport jelenlétében meg ne kérdezzem az öregget, hogy miért is szeretik őt annyira a választók.

Olay harsogó derűtség közt felelte:

— Te marha! Te ökor! Hát még most sem tudod? A *finom modoromért*.

**ABBAZIA
HOTEL
RESIDENZ**

Tulajdonos:
Erényi Béla gyógyszerész

Mintaszerű vezetés!
Elsőrendű ellátás!

Kérjen prospektust!

Borsszem Jankó a színházban

A Nagy Művész intervjút ad

Ott állt a Nagy Művész az öltöző tükre előtt. A tükörből egy nagy kép nézett rá: a tulajdon Nagy Képe. A Művész kivételesen nem önmagáról, hanem a saját Nagy Képéről beszélt:

— Látja... egy igazi Lear-koponya, egy Othello-fej, egy Romeo-arc. Az Én Koponyám, az Én Fejem, az Én Arcom.

— Mi volt az első érzése, oh Mester, mikor átlépte a Nemzeti Színház szent küszöbét?

A Nagy Művész felhőző pillantást vetett a tükörbe, jobbkarját magasba lendítette, míg balkezével a füle tövét vakarta és így szólt:

— Az első érzésem?... Hogy ebből a vacak gázsiból bajos lesz Rolls-Roys-kocsit venni. Oh jaj, a magamfajta művészek meg kell elégedni Thespis kordéjával, egy nyikorgó Ford-autóval...

És mikor ezt mondta, arcán a magyar színművészet első nagy apostolainak dicsfénye sugárzott.

— Gondolta-e valaha, oh Mesterek Mestere, hogy a Nemzeti Színház tagja lesz?

Keresetlen őszinteséggel felelt:

— Csakis. Hát ki, ha én nem? Hát mutass nekem valakit, oh nimandok nimandja, aki a sarkamig ér... Ördög és pokol, fujj szél, szakadj meg, dögvész reád és kárhozat...

E pillanatban félelmetes volt. Egy

sarokba kuporodva gyönyörködtem e túlfűtött fantázia kitöréseiben, amelyekhez Shakespeare frazeológiájából szedte rögtönzéseit. Ah, mily eredeti szellem!

— És mit fog játszani, Mester?

Borongó homlokkal nézett körül, mint egy nemes bölény.

— Hogy mit játszik?... Oh! Mindent, mindent. Chemint, makaót, ferblit, alsóst, dominót, lórumot. És Shakespeart természetesen. De most menjen a fenébe, fiam, mert únom magát. Maga engem nem tud felfogni, maga egy közönséges kalmárszellem. Mondja, mi a maga gázsija annál a szennylapnál, amelyiknek megengedem, hogy a nevemet vastag betűkkel kinyomatva reklámot csináljon saját-magának?

— Kétszáz pengő.

— Esténként?

— Oh... Havonként.

— Na látja... és én egy ilyen frátert beeresztettem az öltözőbe... És még csak le se térdelt előttem.

Két izmos öklével a vállamra sujtott és a földre nyomott. Aztán megengedte, hogy félóráig csodáljam, amíg elkészült a színpadi maszkjával. Aztán kirúgott.

Azóta se váltok nadrágot, hogy mindenki lássa rajtam a Mester zsenialitásának nyomát.

Mongodin

— Mondja, Magdus, szabad magának tánc közben udvarolni?

— Nem bánom. De ha olyasmit akar mondani, amit egy leánynak nem szabad, előbb mondja meg nekem...

Shvoy Lajos,

Székesfehérvár új püspöke

*A harc után a béke jött,
Remény dereng a szív fölött.
Ki Istenházat épített,
Viszályt nem hozhat, csak hitet.
Ahova pásztorbotja ér,
Friss lüktetésre kél a vér.
Vetése: tiszta búzamaz
S az aratása: dús kamat.*

SZINVAKSÁG

Vendég: Barátom, a maga borát csak az ihatja, aki színvakságban szenved.

Korcsmáros: Miféle színvakságban?

Vendég: Fukszínvakságban.

Élelmesség

A hitoktató úr a pokolról magyaráz a nebulóknak és arról beszél, hogy ott örökös tűz van. Óra után odamegy hozzá a kis Móricka.

— Tanító úr kérem és az csakugyan igaz, hogy a pokolban örökös tűz van?

— Persze — feleli a hitoktató.

— Akkor egy kérésem volna.

— Micsoda?

— Az, hogy nem tudná-e a hitoktató úr megcsinálni, hogy a papám szállíthassa oda a szentet?

ARANYKÖPÉSEK

A házassági kötelék olyan, mint a cipőzsinór: rendszeren ott szakad el, ahol már egyszer össze volt kötve.

Mikor a lánynak a kezét kéri meg, a pénzt akarják. Mikor az asszony kezét kéri, a mi pénzünket akarja.

Régen a férfi az első látásra szerette meg a nőt, most az első — belátásra.

(Karádi Emil)

A FIRHANG MÖGÖTT

A MAGYAR SZÍNHÁZBAN alig marad egy-két tag, mert mint hírlík, Törzs után a végtagok is otthagyják.

A NAPOKBAN egy igen muzikális úr is bevetődött a *Borcsá*-hoz Budára. Felvonásközben így szólt:

— Nahát, ezt a Fedákat még Jeritza is megirigyelheti.

— Igazán?

— A legkomolyabban. Ilyen lába még neki sincs.

A NEMZETI Színház kapuja előtt beszélgetnek a színészek.

— Mit gondolsz? — kérdi az egyik, mi lett volna, ha Csörtöst mégsem tudta volna megnyerni örökös tagnak a Nemzeti?

— Mi?

— Nemzeti gyász.

A Librettó reformja

A bécsi operetlibrettók ellen megindult mozgalom egyre szélesebb hullámokat ver. A budapesti, prágai, berlini, müncheni hülyék-intézetei táviratban üdvözölték a mozgalom vezetőit. „Ez az első komoly lépés — mondják táviratukban — a gyógyíthatatlan hülyék reputációja érdekében, mert eddig mindenki azt hitte, hogy a bécsi librettisták a mi intézeteinkből kerülnek ki, pedig ilyen hülyék csak az operettszínházaknál fordulnak elő.”

KICSÍPVE

— Mért vagy úgy kicsípve, Béni?

— Egy vidéki hotelben aludtam az éjjel.

Az öltözőben

A *naiva*: Megint vége egy szezonnak!

A *kómika*: Könnyű neked! Te újra fiatalabb lettél egy évvel.

— Ugyan, hogy jegyezhetted el magadat azzal az öreg emberrel? Hiszen az minden ok nélkül féltékenykedik és dühöng.

— Minden ok nélkül? Erről nálam szó sem lehet.

— A völegényem azt mondja, hogy éppen olyan szép vagyok, mint szelemes.

— És te egy ilyen hazudozó alakra akarsz bízni az életedet.

A Grosavescu-ügy hatása Pesten

— Ellesett párbeszéd —

(A gyöngéd hitvest tehát, aki férjét vérző szívvel bár, de három lövés-sel leterítette, fölmentették. Ez rendjén is van, elvégre azt, aki egy férjet megszabadít további szenvedéseitől, föl kell menteni. Ha ez a jótékony tündér mellesleg felesége is az illetőnek: annál inkább.)

Nem is ez a fontos. A lényege az a perspektíva, amelyet ez a fölmentő ítélet nyújt egyrészt a feleségek nemzetközi véd- és dacsövetségének, másrészt a védtelen férjek táborának. A magam részéről ehhez semmi kommentárt nem fűzök. Atadom a szót Pestnek. Ime egy pár ellesett pesti párbeszéd, ami — azt hiszem — meggyőzően fejezi ki a tömeghangulatot.)

Egy házaspár ül mellettem a kioszkban. Azt mondja az asszony:

— Na, Samu, mit szólsz a Grosavescuné fölmentéséhez?

A férj ránéz az asszonyra és olyan szomorúan, amilyen szomorúan csak egy Samu képes, így szól:

— Hát merek én ezekután véleményyt nyilvánítani?

Egy úr megszólítja a kávéházban Gelb urat:

— Mi az, Gelb, mit ír olyan szorgalmasan?

— Végrendeletet.

— Végrendeletet?

— Igen, egy kis nézeteltérésem támadt a feleségemmel.

Két Sas uccai kereskedő beszélget. Azt mondja az egyik:

— Én azt hiszem, a feleségem gyanakszik rám.

— Miből gondolod?

— Tudja Isten, már napok óta gyakorolja magát a céllövésben.

Másik két férj. Az egyik:

— Az az érzésem, hogy a feleségem kezd rám féltékenykedni.

— Miért, szolt valamit?

— Határozott formában még nem, de tegnap már kezdett célzásokat tenni.

— Na és?

— Szerencsére minden golyó a plafonba fúródott.

Egy társaságban azt mondják:

— Ez a Spitzer egy mindenre elszánt ember.

— Miért?

— Egy nappal a Grosavescuné fölmentése után megnősült.

A kávéházban odamegy a vendéghez egy biztosítási ügynök:

— Nem parancsol egy kitűnő életbiztosítást?

A megszólított ránéz az ügynökre, aztán így szól:

— Honnan veszi maga, hogy én meg akarok nősülni?

Az alábbi párbeszédet még nem hallottam, de azt hiszem, ennek elhangzása is csak napok kérdése.

Két asszony ül a Weingrubernél. Azt mondja az egyik:

— Te, milyen nászajándékot vettél a Bertának?

— Egy örökös darabot, ami három-négy házasságra is elég lesz neki — feleli az asszony.

— Micsodát?

— Egy gépfegyvert.

Hesz Ferenc

Szabó: A nagyságos úr unokaöccse azt akarja, hogy száz pengőért csináljak neki ruhát. Csakhogy én így nem nyerek rajta semmit.

Nagybácsi: Ha megkapja az árát, akkor az a száz pengő magának tiszta nyereség.

AMÉRIKAI HÁZASSÁG

Regény 12 telegramban és 1 eljegyzési hírben

I.

Mr. Green gépolaj- király, Newyork

Isteni lányát véletlenül megláttam. Imádom, megkérem. Drótválaszt kérek.

Smith,

könyvelő, Liverpool.

II.

Smith könyvelő, Liverpool
Szemtelenség. Nem adom.
Green

III.

Mr. Green, Newyork
Ha londoni Hopkins cég beltagja volnék, akkor se adná?
Smith

IV.

Smith, Liverpool
Akkor igen.
Green

V.

Mr. Green, Newyork
Adja írásban.
Smith

VI.

Smith, Liverpool
Írás ment.
Green

VÁRATLAN AJANLAT

— Ne erőlködjön, kérem, én imádom az uramat.

— Nem imádkozhatnánk együtt?

A ZÖLDBEN

Vendéglős: Milyen nap lesz holnap?

Pincér: Nagyon be van borulva, — alighanem vasárnap.

JAJJJ!

Főnök: Gold úr, mért táncolnak úgy a maga betűi?

Könyvelő: Mert leitatom őket.

VII.

Hopkins bankár, London
Fogadjon be kompanistának. Kérek drótválaszt.
Smith,
könyvelő, Liverpool

VIII.

Smith könyvelő, Liverpool
Szemtelenség. Nem fogadom.
Hopkins

IX.

Hopkins, London
Ha newyorki Green veje volnék, akkor se fogadna?
Smith

X.

Smith, Liverpool
Akkor igen.
Hopkins

XI.

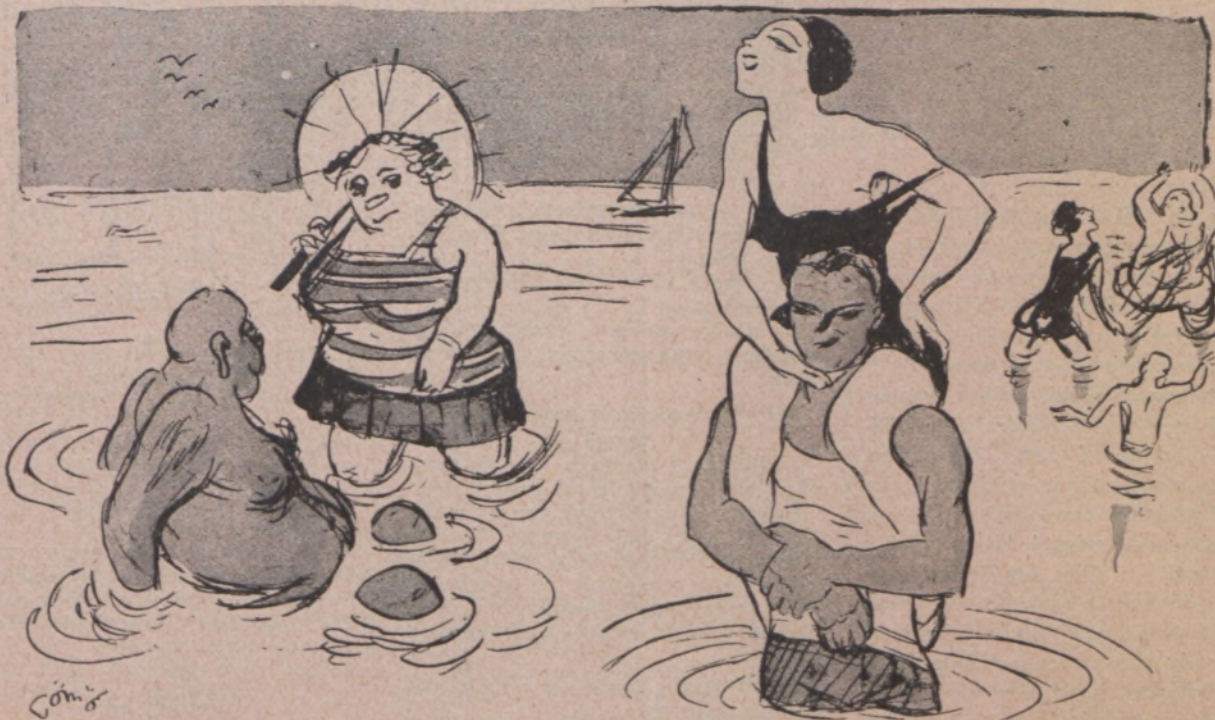
Hopkins, London
Adja írásban.
Smith

XII.

Smith, Liverpool
Írás ment.
Hopkins

Miss Ellen Green
és
Mr. William Smith,
a Hopkins & Smith cég beltagja,
jegyesek

Nem messze esik a lány a fajától

— Nézz oda mama, egészen a te lányod... Már is olyan biztosan ül annak a fiatalembernek a nyakán, akárcsak te az én nyakamon.

A Daily Mail margójára

Aki mer, az — Rothermere.

Vidéki nagykereskedő állít be egy budapesti orvosprofesszorhoz.

— Méltóságos úr, — panaszkodik — nagyon beteg vagyok.

— Mi a baja?

— Egész nap fáj a fejem, a fülem zúg, éjjel nem tudok aludni és ami kereskedő létemre a legnagyobb baj: roppant feledékeny vagyok.

— Úgy? — mondja a tanár. — Akkor először is tegye le a honoráriumot.

BADEN-BADEN

— Te, Adolf, hova mész az idén nyaralni?

— Baden—Badenbe.

— Meg vagy bolondulva? Mért mondod kétszer, hogy Baden—Baden?

— Mert kétszer akarok fürödni.

ÖNAGYSÁGA MŰVÉSZETE

— Ha a nagyságos asszony énekel és zongorán kíséri magát, az az érzése van az embernek, mintha Sándor Erzsébet és Dohnányi Ernő működne össze.

— Ah, igazán?...

— Igen. Azt hiszi az ember, hogy Dohnányi énekel és Sándor Erzsébet zongorázik.

Bud csillaga

Mult csütörtökön Bethlen István gróf a kormánypart jánoshegyi kirándulása alkalmából megtekintette a svábhegyi obszervatóriumot is. A miniszterelnök lelkes buzgalommal vizsgálta a nyári éjszaka fényes csillagjait, melyek között egyre lázasabban kutatott valamit.

— Mit keresel, István? — szólalt meg hirtelen Bud János.

A miniszterelnök nagy komolyan válaszolta:

— Nézem, mikor tűnik le már a te csillagod.

VIDA JENŐ ÜNNEPLÉSE

— Hallottad, milyen éljenzésben részesítették vasárnap Vida Jenőt?

— Ne mondd! Micsoda jót követett el megint?

— Semmit, csak összetévesztették őt Vidával, a Bécs—Budapesti kerékpárverseny győztesével.

Durva kortesfogás

Zsilinszky Endre azzal vádolta Pekár Gyulát, hogy a derecskei választás előtt adóelengedést ígért azoknak, akik rászavaztak.

Pekár Gyula ennél is súlyosabb vádat emelt Zsilinszky ellen. Pekár azt panaszolja, hogy Zsilinszky azzal a rémhírral akarta elhódítani az ő választóit, hogy aki Pekárra szavaz, annak végig kell néznie a „Danton”-t.

Ugyan, kérek...

Szín: a Margitsziget. Nyári alkonyat. Itt találkozik a két barátnő: Lucy és Jessy. Lucy kezében vadonatúj táska. Most jön a strandról. Egészen le van égvé. Jessy kezében egy ócska retikül. Szegény, ő még jobban le van égvé.

JESSY: Milyen volt a víz?

LUCY: Hát tudod, ott volt a Karcsi is, alig lehetett lerázni, cuki fiú, de nem a zsánerem.

JESSY: De milyen volt a víz?

LUCY: És ott volt a Józsi is, majd éppen a Józsi nem lesz ott, képzelheted, pedig ki nem állhatom...

JESSY: De a víz?

LUCY: És láttam Lacit is, képzel, egy nővel, de micsoda nővel, szegény Laci, kár érte, jó fiú...

JESSY: Na és a víz?

LUCY: És találkoztam a Gyurival is, aki a télen udvarolt nekem, de milyen furcsa egy ilyen téli fiú nyáron, tudod, mert a bálon többet látott belőlem, mint a strandon és ez a gondolat kissé zsenírozott...

JESSY: Milyen volt a víz?

LUCY: Hanem a Sanyi, te, hogy az milyen jó pofa...

JESSY: De hát a víz!...

LUCY: A víz? Képzelheted, hogy nem vizet ittam. Hozta a Gyuri a málnaszörpöt...

JESSY: Azt a vizet kérdem, amiben fürödtél.

LUCY: Ugyan kérek, csak nem lépek a vízbe, ha fürödni megyek?!

Dymi

A Borsszem Jankó husvéti pályázatának eredménye

A *Borsszem Jankó* husvéti számában pályázatot hirdettünk, szabad teret engedve olvasóink irodalmi készségének és fantáziájának. Elkezdtünk három kis történetet, melynek folytatását és csattanóját az olvasóra bíztuk. A pályázatok beküldési határidejét május 20-ára tűztük ki, de még azután is olyan sok pályázó küldte be hozzánk munkáját, hogy az eredményről május 20-ika helyett csak most számolhatunk be.

A pályázók közül, sajnos, csupán egy olvasónk — *Bánhalmi Flach János* — találta el úgy fölfogásban, mint megírásban intenciókat. A többi pályázó — bár egyik-másik sok ötlettel és készséggel látott neki a feladatnak — fölös lendülettel annyira túlmént az abszolút rövideiséget igénylő témák terjedelmének határán, hogy még akkor sem tudnánk közreadni írásukat, ha a *Borsszem Jankó* egyik számát kizárólag annak szentelnénk.

Mindamellettt dícsérettel kell megemlékeznünk *Ehrlich Mancsi*, *Hayba Irén*, *Horváth Albert*, *Pálfi Géza* és *Haffner Ödön* pályázatairól. Különösen az utóbbiban láttunk sok ügyességet és hajlandóságot a szatíra iránt. Rövidebb és jobban megfogott munkákkal úgy őt, mint a többi pályázót bármikor szívesen látjuk.

A nyertes *Bánfalvi Flach Jánosnak* (*Kispest, Kisfaludy uca 59.*) a pályázati jutalmat póstára adtuk. Munkáját itt közöljük:

I.

A POFON

Blau elbúcsúzott a feleségétől és a kávéházba ment. Mindennapi kártyapartijának lebonyolítása végett a kártyaszobába sietett.

Ahogy leült az asztalhoz és mit sem sejtve, éppen a makk tizest dobta ki, egyszerre csak felugrott az egyik kibic és teljes erővel pofonütötte Blaut.

Az ütés olyan erős volt, hogy Blau az asztal alá esett. A kávéház közönsége egyfelől az izgatott kibicet figyelte, másfelől a póruljárt Blautól várta, hogy: na, most mi lesz!

Az izgalmas és feszült csendben egyszerre csak megszólalt az asztal alól Blau:

— Miért? Talán a tők kilencset kellett volna?

II.

AZ ASZFALTBETYÁR

Az *Andrássy úton* ragyogva süt a déli nap. Az *Eötvös uccából* egy fia-

tal nő fordul ki és gyors léptekkel halad az *Opera* felé. Egyszerre csak mögéje kerül egy jólöltözött előkelő külsejű úr és fojtott félhangon suttog:

— Fogadjunk, hogy maga öt percen belül az enyém lesz...

A nő meglepetve nézett hátra, aztán bíborvörös arccal tekint körül segítség után.

De rendőr nincs sehol. Meggyorsította lépteit.

— Hiába szalad, — folytatta zavartalan szemtelenséggel az uccai lovag.

— Örült, — gondolta a nő és most már valósággal rohanni kezdett.

Egyszerre csak felvillanó szemmel nézett maga elé. *Komlós Sándor* *Andrássy úti* divatüzlete előtt végre feltűnt egy rendőr. A nő egyenesen feléje. Az aszfaltbetyár, mintha mindez nem érdekelné, csak követte tovább.

A következő percben a rendőr előszedte a noteszét:

— Hát osztán mit macerálja itt a nagyságát? Nem tudja, hogy ez tilos?

Az aszfaltbetyár egy pillanatra meglepetve nézett hol a rendőrré, hol a nőre. Aztán elmosolyodott, meghajolt és így szólt:

— Bocsánat, itt valami félreértés van.

— Hogy hívják? — szólt rá erőlyesen a rendőr.

— *Zentai Rómeó*, a *Periféria Színház* tagja.

— Osztán mi járatban tetszett lófrálni a naccsága után? Meg az a sugdolozás mitül volt jó? — kérdezte most már enyhébben a rendőr.

— Ó, — mosolyodott el a színész és a hölgy felé fordulva így szólt: — Az új szerepemet tanultam.

III.

ÉJFÉLI KALAND

Éjfél volt. A kikapós férj kissé ingadozó léptekkel ment fel a lakása felé. Ahogy az emeleten befordult, egy ajtót lát nyitva, amelyen egy felgyürt gallérú lovag surran ki.

— Ejha, — gondolta a férj — itt egy finom asszonyka lakhat. Az elgondolás nyomán csintalan érzései támadnak. Ahogy ott álldogált, az ajtónál, egyszerre csak felderült az arca.

— Mi az ördög! Az ajtó nyitva maradt. Mi lenne, ha... — gondolta magában, de a következő percben viaskodni kezdett benne a férj a kikapós kalandhósszal. Eh, mit! — vetette fel a fejét daccal és belépett az ajtón...

Úgy bizony. Bátran és mit se bánva belépett. — Még pedig a költői igazságszolgáltatás szerint a — saját lakásába.

A szobaur

— Innen bizony nem megy ki, amíg ki nem fizeti a tartozását!

— Adja ezt, kérem, írásban!

A DOB UCCÁBAN

— Az én apám egy zseni volt.

— Ne mondd, *Samukám*.

— De mondom. Az utolsó szavai ezek voltak: „Érzem, hogy meghalok. *Samu*, ne felejtse el kiírni a boltajtóra: *Haláleset miatt leszállított áruk.*“

Kollégák

— Jó napot, kolléga úr.

— *Pardon*, ön téved... én drámaíró vagyok.

— Én pedig hipnotizőr: mindaketen elaltatjuk az embereket.

*

— Van szerencsém, kolléga úr.

— *Bocsánat*... talán mégsem... nekem keserűvízforrásum van.

— Nekem pedig motociklim: mind a ketten gyorsan hajtunk.

HAZI MULATSÁGON

— *Ugyebár*, ön nagyon unatkozik?

— *Igen*. És ön?

— Én is. Mit szólna hozzá, ha angyolosan távoznánk?

— Nekem, sajnos, nem lehet. Én vagyok a házigazda.

MEGHÍVÓ

A *Borsszem Jankó* Lapkiadóvállalat *R. T. Budapest*, VI. ker. *Mozsár uca* 9. sz. I. em. 3. sz. a. 1927. évi július 9-én délután 3 órakor tartandó

rendkívüli közgyűlésére.

Tárgysorozat:

1. A budapesti kir. törvényszék mint cégbíróóság Cg 2890—20. számú végzése alapján az 1926. évi felértékelt megnyitómérleggel kapcsolatosan határozatok foganatosítása.

2. Az alapszabályoknak a felértékelési mérleggel kapcsolatos módosítása.

Budapest, 1927. évi június hó 30.

Az igazgatóság

Megjegyzés. A közgyűlésen résztvenni öhajtó részvényesek tartoznak részvényeiket az alapszabályok értelmében a társaság pénztáránál (VI, *Mozsár uca* 9, I. 3.) legalább 3 nappal a rendkívüli közgyűlés megtartása előtt letenni.

Sportszem Jankó

A TRIBÜNÖN

— Mért olyan gyenge Petschauer az utóbbi időben?
— Valószínűleg epébjában szenved.

— Hiába, csak Amerikában vannak nagy emberek!

— Mért éppen ott?

— Nézd Lindberghet, nézd Chamberlint...

— Ugyan kérlek! Nézd meg Egrit! Az talán nem nagy?

— Wimbledonban csupa zsidó teniszező volt?

— Hát ezt megint honnan szedted?

— A mult héten olvastam az újságban, hogy Kehrling csak nehezen fog bekerülni a semifinálba.

— Tudod, hogy mi Késmárky kedvenc dala?

— Mi?

— Magas jegenyefán...

— Hogy hívják a sífutást januárban?

— Na?

— Sí-futás.

— Hogy henceg ez a Balogh!

— Mért henceg?

— Kiskorában biztosan Somfai-bottal kergették az asztal körül, ha nem nyert bajnokságot!

— Nézd csak, Szepes 60-on felü dobott.

— Ez már szinte 70-kedés tőle.

Két tözsdés beszélget:

— Mért maradt ki a gyaloglás? — kérdi az egyik.

A másik keserűen elmosolyodik:

— Az is egy sport? Ki nem gyalogol manapság?

— A Rapid sorsát a zápor döntötte el.

— Hogy-hogy?

— A gól-zápor.

A pécsi kezdő úszóversenyen az 50 méteres úszást egy Légár nevű fiatalember nyerte, persze, elég gyenge idővel.

— Jobbat nem tudna úszni? — kérdezik tőle.

— Tudnék, de ma nagy volt a lég-ár — felelte.

HÍREK

— Baleset a bástyán. Vasárnap a szegedi Bástya és a Szabadkai Sportegylet mérkőzése alkalmával a szabadkaiak teljesen elvérezték a Bástyán.

— Lövöldözés. A Ferencváros—Rapid mérkőzésen a ferencvárosi gyerekek több gólt lőttek.

— A nagyerejű Kinizsi. Temesvárról jelentik, hogy a budapesti Professzionista Labdarúgók Szövetsége nem bírt a temesvári Kinizsivel.

— Csehül áll. Vysehrad, a csehek favoritja, a vasárnapi német Derby-n hatodik lett.

AZ EXBAJNOK

Mottó: Extra „Hungaria” non est vita et praemium.

*Őseimnek bajnok dressze
Fogason lóg, nagy a bessze,
„Fradü” mellett nem ragyog,
Én letünt bajnok vagyok.*

*Transzferlista csak az élet,
Nem dolgozom, csak cserélek,
Amatöré a dolog,
Én letünt bajnok vagyok.*

*Tán a csapatomnak éljek?
Ma a profik mind szegények,
Nem lövök, nem passzok,
Én letünt bajnok vagyok.*

*Ősi joggal, ősi klubban
Meccseket ha átaludtam,
Tréner leszek s pénzt kapok,
Én letünt bajnok vagyok.*

TÁVOLUGRÁS KÖZBEN

— Mi az, kérem? Somfai ugrása rekord?

— Távolról sem!

Behajthatatlan követelés

Fonyó Márton az 1500 méteres futásban adós maradt a finissel. Szakvélemények szerint ez az adósság még so-káig fenn fog állni.

— A szabadkaiak biztosan örültek volna, ha legalább annyi gólt tudtak volna berúgni, mint a Bástya kapusa.

— Hogyan?

— Mert a Bástya kapusa Acht.

GÓL

— Te, mért táncol úgy az a labda a kapuban?

— Mert *be van rúgva*.

MAGASUGRÁS:

Spitz: Az én fiam egy méter-húsz magasat ugrott a versenyen.

Blau: Helyből?

Spitz: Naná, vidékről.

A PANNONIA-ÉTTEREMBEN

— Mi az, miért nincs ma zene?

— A gyász miatt.

— Miféle gyász miatt?

— Kikapott Bécsben a másik Pannonia.

— Hallottad? A MAC regattacsapatát vasárnap Bécsben rendőrök üldözték.

— Hogy lehetséges ez?

— Úgy, hogy az utánuk jövő csónakban a RAC (Rendőrtisztek Atlétikai Clubja) tagjai ültek.

AZ ÚSZÓSTADIONBAN

— Az egriek csapata a legpontosabb bajnokcsapat.

— Miért?

— Mert a pontversenyben is első lett.

A MŰVELT BIKA

Őnagysága (aki először lát életében csordát): Mondja, tehénfőnök úr, mért mereszti rám a szemét az a vad nézésű fekete tehén?

Csordás: A piros napernyő az oka, nagysága.

Őnagysága: No, ez mégis különös. Azt tudtam, hogy az ernyő nem éppen divatos, de azt mégse hittem volna, hogy egy falusi tehén ezt észreveszi.

— Te, rájöttem, hogy mi a különbség Hoór Károly szemészstanár és Ádám Lajos sebészstanár közt.

— Na, mi?

— Hoór Károly kitünően ismeri az egyetemi autonómiát, Ádám Lajos pedig kitünően ismeri az egyetemi anatómiát.

MEGELŐZÉS

— Hol nyaral a felesége?

— Osztenében.

— Mért nem Abbaziában?

— Hiszen ott van.

— Tréfál?

— Dehogy!

— Akkor hát...

— No lássa, ha Abbaziát mondtam volna, maga úgyszint azt kérdezte volna: mért nem Osztenében?

Budapest képe — öt perccel Chamberlinék elutazása után

Mikor Chamberlinék délután 2 óra előtt autójukba ültek, hogy a repülő-térre hajtatva elutazzanak fővárosunkból, a *Borsszem Jankó* munkatársa is elkísérte őket. Mondanunk sem kell, hogy visszafelé is ugyanazokkal a kellemes külsőségekkel rendelkezett Pest képe, mint az Óceán-repülők érkezésekor.

Az útvonalakon, amerre elhaladtunk, öntözőkocsik robtak végig és a pesti por felülvéve itta magába az anyyi idő után nélkülözött vizet.

A forgalmi rendőrök egy percnél tovább sehol nem zárták el a forgalmat és örömmel konstatáltuk, hogy nem találtunk egyetlen taxisofort sem a hosszú útvonalon, amelyik borralvalódifferenciákból kifolyólag megszegte volna a káromkodási tilalmat.

A villamoskálauzők udvariasan vették át a szakaszjegyet váltó utastól az ötven és százpengősöket és dacára, hogy ez nem kötelességük, készséggel váltottak.

A Ferenc József hídon, amerre Chamberlinék autója átrobotgott, illetékes bizottságok nagy lelépési díjakat adtak az öngyilkosoknak, hogy mondjanak le sötét tervükről.

A kirakatokban mindenféle ki lehetett tenni a milói Vénuszokat.

A Stefánia úti padokon üldögélő B-listásoknak állást ígértek, csak hogy barátságos arcot vágjanak az arra robotgó Chamberlinék előtt.

A motorbiciklisták halkán és lassítva vezették járműveiket s a legudvariasabban tértek ki az előttük andalgó járókelők elől.

A Gellért-szálló előtti tömegben állodogáló hadikölcsöntulajdonosoknak a kormány kiküldöttéi ígéretet tettek a mielőbbi valorizálásra nézve.

Kint a repülőtéren a közönség soraiban levő Rothensteint szívélyesen megélelte Podmaniczky Endre báró és 2 óra 45 percig szorongatta.

Két óra 45 perckor pedig felröppent a Miss Columbia és mikor a kendőt lobogató Chamberlinék már kezdtek távolodni Pesttől, Podmaniczky báró hátat fordított Rothensteinnek és lemóricozta.

Ez mintha csak jel lett volna az ünneplő város demaszkirozására, mert Mátyásföldről visszafelé jövet Pestre, már konstatálnunk kellett, hogy az öntözőkocsikok abahagyják az öntözést és kiveszik nyári szabadságukat.

A Stefánia úton üldögélő B-listásokat bekísérték közveszélyes munkakerülés címén.

A villamoskálauzők, dacára annak, hogy ma már a színházakban például tilos a „kikészítés” leszállították azokat az utasokat, akik nem készítették ki az aprópénzt. A taxisoforok felszabadult káromkodások közben dobták vissza a borralvalót. A forgalmi rendőr elzárta az úttestet és hazament uzonnázni. Azokat a boltosokat, akiknél milói Vénuszt találtak, bekísérték az őrszobára. A motorbiciklisták újra 120 kilométeres sebes-

séggel rohantak az ide-oda ugráló járókelők között. Az öngyilkosok ismét elindultak a hidak felé és fuzionáltak az ott gyülekező hadikölcsöntulajdonosokkal.

Szóval, Pest képe megint a régi lett.

(HESZ)

*Hoór Károly orvostanár
Budapest
Méltóságodnak ugyancsak jól
felállította Klebelsberg a HOÓ-
ROSKÓPJÁT. Szemészt szemesz-
terért.
Egy kinumerált klauzista*

TURFOLÓGIA

A gazdag istállótulajdonoshoz így szól az inasa:

— Tetszik fogadni a zsoké urat?
— Persze, hogy fogadom. Engedje csak be. Végre egy eset, hogy amikor fogadom, be is jön.

Gátfutás

A 400 méteres gátfutásban Bánk belebotlott az egyik gátba és súlyosan megsérült. Ezt a bajnokságot tehát Bánk bánta meg.

VÁLÓPÓR

— Önt házasságtöréssel vádolja a felesége? Mit hozhat fel mentségére?
— A feleségemet.

BOROTVALÁS KÖZBEN

Borbély: Bizony, kremássan, drága az élet. Az élelmiszereket maholnap már meg se lehet vásárolni.

Vendég: De fokhagymára, úgy látszik, mégis telik.

KÖZGAZDASÁG

A „Mercur” Váltóüzleti R. T. közgyűlése elfogadta az előterjesztett 1926. évi mérleget, mely P 61,868.32 nyereséggel zárult. Az igazgatóságba újból bevalásztattak: dr. Brettauert Jenő, dr. Mezei Sándor, Chavanne Miksa, Kraus József, kereskedelmi tanácsos, dr. Lévy Béla, és új tagokul Perry J. P., a Mercurbank, Wien elnöklő vezető igazgatója.

A Magyar Kender-, Len- és Jutaipar Rt. XXII. évi rendes közgyűlése elfogadta az igazgatóság által előterjesztett mérleget, amely 661,910.60 P nyereséget mutat fel a múlt évi 403,832.05 P nyereséggel szemben. A közgyűlése határozata szerint az elmúlt évi 2.40 P osztalékkal szemben a társaság a 40 P névértékű részvény után az 1926. évre 4 P osztalékot fizet.

Az Egyesült Budapesti Fővárosi Takarékpénztár 80-ik évi rendes közgyűlése 2 pengő 40 fillér osztalék kifizetését határozta el.

Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság június 25-én tartotta 1927. évi rendes közgyűlését, amely az 1926. évi nyereséget 190,951.52 pengőben, az osztalékot pedig 15 pengőben állapította meg.

Az „OFA” Holzindustrie A.-G. június 11-én megtartott rendkívüli közgyűlésén, tekintettel a vállalat nagyarányú fejlődésére, elhatározta, hogy alaptőkéjét 80,000 drb 50 sv. fr. névértékű részvény kibocsátásával 8 millióról 12 millió sv. fr.-ra emeli fel. Az új részvények 2:1 arányban 70 sv. fr. árfolyamon ajánlatnak fel a régi részvényeseknek. Az elővételi jog június 18-tól július 2-ig bezárólag gyakorolható Budapesten a Magyar Országos Központi Takarékpénztárnál. Az igazgatóságba új tagul bevalásztott Kornfeld Pál báró, a Magyar Általános Hitelbank h. vezérigazgatója.

A Borsszem Jankó üzenetel

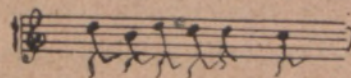
A *Borsszem Jankó* jelen számát június 29-én, szerdán zártuk le. — *Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (Mozsár ucca 9.) küldendők. — Kéziratokat nem örzünk meg.*

MK. (Szeged) A kéredezett alak a régen megszűnt „Mátyás Diák” hasábjain szerepelt. A felvidék megszállításával ez a figura, fájdalom, eltűnt a magyar közéletből. — **Vejke.** Nagyon zavarosnak méltóztatott lenni. — **S-s.** Ha szembaja van, forduljon Grósz Emil egyetemi szemészprofesszorhoz. — **R-r.** Ha fajpolitikai tanulmányútra indul, forduljon Hoór Károly egyetemi szemészprofesszorhoz.

— **B. L.** Milyen szerencse, hogy a „János bácsik” nem az ilyen darabok megnézése után vesznek színházat. — **S—cz J—ő.** Bent a Ripka, kint a Wolff? — **Szombathely.** A *Borsszem Jankó* békebeli és háborús évfolyama csak ritkaságként antikváriusoknál kaphatók. Néhány újabb évfolyam kiadóhivatalunkban még rendelkezésre áll. — **Siófok.** Pofonvicet vár? Majd szóljon, ha megkapta — vice nélkül. — *Több levélről a jövő számban.*

KÉPREJTVÉNY

— A hét legravaszabb rébusza —

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* múlt számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Szállóige”. A megfejtők közül dr. Fehér Mihály ügyvéd (Szolnok), Kiss Károly jegyző (Nagymágoes) és Vértes Sándor (Óriszentspéter) kapnak jutalmat.

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI, Mozsár u. 9. Telefon: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre . . . . . 20 pengő — fillér

Félévre . . . . . 10 pengő 50 fillér

Negyedévre . . . . . 5 pengő 50 fillér

Nyomtatott:

Bíró Miklós nyomdal műintézetében

VII, Rózsza ucca 25

A Borsszem Jankó legközelebbi száma július hó 10-án jelenik meg.

Kollokváltam Hoór professzor úrnál

*Szemenszedett kérdések
a politikai szemészeti hoór-tanból*

Kérdés: Mi történik azzal a szem-
beteggel, akinek operáció helyett kul-
túrfőlénnyel szűrják ki a szemét?

Felelet: Lehull a szeméről a hályog.

Kérdés: Hogyan távozik a zsidó
hallgató az egyetemről?

Felelet: Leeresztett hoór-ral.

Kérdés: Az egyetemek túlszűfolt-
sága milyen alapon vehető egybe a
szemészeti tudománnyal?

Felelet: Azon az alapon, hogy a
professzor úrnak szemét szűr.

Kérdés: Mi a zsidónó hivatalos ne-
ve a szemészeti klinikán?

Felelet: Szem-eszter.

Kérdés: Csinos nő hordhat szem-
üveget?

Felelet: Miért ne? Hiszen mind a
kettő szemrevaló.

Kérdés: Milyen árat fizettet a
szemorvos a tőzsdés páciensével?

Felelet: Hoóribilis árat.

Kérdés: Milyen szempont vezeti önt
az Ádám-ügyben?

Felelet (selypítve): Szemieszetre
szem szemita szempont.

Kérdés: Mi lett a felsőházból, mi-
után én a tagja lettem?

Felelet: Hoór-ház.

Kérdés: Mi a különbség a szemita
szem és az antiszemita szem látása
közt?

Felelet: A látásuk egyforma, csak
a kilátásuk más.

Kérdés: Ha egy szemorvosnak rög-
eszméje van, hogyan fejezzük ki ezt
szaknyelven?

Felelet: Hoóriási szembogara van.

Kérdés: A numerusz klauzusz mért
előnyös összekötni a szemészettel?

Felelet: Mert a numerusz klauzusz
meggátolja a zsidót, hogy kinyíljon a
szeme.

Kérdés: Hogy segít magán a csi-
nos pesti nő, aki nem lát tovább az
orránál?

Felelet: Néha a vak tyúk is talál
szemet.

Kérdés: Mit csinál az egyetemi
hallgató az én szakyszerű előadásom
alatt?

Felelet: Hoorkol.

(E. M.)

Kedves Borsszem Jankó!

Kis alföldi városkába viteti ma-
gát egy pesti úr a zörgős egyfo-
gatún. A kocsis útközben elma-
gyarázza, hogy ez itt a katolikus
templom, távolabb meg — az a bu-
zogányos — a kálvinisták temploma,
amodább meg — abba a zsin-
delyesbe — a lutheránusok járnak
imádkozni. Túlhan az a gomba-
tetejű a zsinagóga.

— Hát — kérdi az idegen —
antiszemita van-e ebben a város-
ban?

— Lenni lehet, nem tudom. De
templomuk még ninesen.

BIRÓ ELŐTT

Elnök: Milyen a családi állapota?
Vádlott: Keserves.

A városházi Wolffcharleston

Bródy Ernő: Tulajdonkép milyen lépésekben járják ezt
az új táncot?

Fábián Béla: Hiteltúllépésekben.

Hombár Mihály védőbeszédeiből

— Igaz ugyan, tekintetes Törvény-
szék, hogy védencem megölte az
édesapját, ámde méltóztassanak elné-
zőek lenni iránta, elvégre itt egy sze-
gény, apátlan árvával állunk szem-
ben. Kérem fölmentését.

JOGI SZIGORLATON

Tanár: Mondja meg, ki követ el
csalást?

Jogász: Ha például Méltóságod en-
gem most megbuktat.

Tanár: Ejnye!... És miért?

Tanár: Mert a büntetőtörvény-
könyv szerint „aki a kiskorúnak tu-
datlanságát annak saját kárára hasz-
nálja föl“, csalást követ el.

VÍGSZÍNHÁZ

SENZÁCIÓS!

!

AZ
ÉDENKERT

Parádés szereposztás!

Ragyogó kiállítás!

Pesti karriér

Feljön Pestre. Egy hétig mosogat,
Akkor aztán egy szép napon így szól:
— Ilyen helyen pedig, ahol a cse-
lédnek furt csak dolgozni kell, mint
egy lónak, nem maradok.

Két hét mulva így szól hozzá a
helyszerzőnél Blauné, a terézvárosi
kereskedő neje:

— Vixelni tud?

— Hogyne tudnék, naccsága, kezit
csókolom.

Három hét mulva már tényleg meg-
tanult vixelni, de már szörnyen unja
a parkettet. Annál nagyobb előszere-
tettel táncol a Zöld vadászbán. Mj-
nden vasárnap megtoldja egy-két órá-
val a kimenőt.

Egy alkalommal ebből kifolyólag
konfliktusa támad a naccságával.
Pakkol és elmegy. Emlékeül elvisz a
naccságától két pár selyemharisnyát.

Most már a Zöld vadász helyett egy
józsefvárosi tánciskolába jár. Ezzel
egyidejűleg szakít Gubicza Jóska
káplár úrral.

Pár hét mulva már tud charlesto-
nozni és bubisra nyíratja a haját.
Megismerkedik Róf Aladár kereske-
dőségéddel. Egy este otthon tűzre-
rakja a „Szerelmes grófkisasszony,
avagy a kolostor titka“ és a „Vár-
kastély tündére“ című füzetes regé-
nyekből álló könyvtárát és előfizet
egy színházi lapra.

Most már szobalány és úgy köszön
neki legújabb szerelme, a színházi
statiszta: kiszthand. Hetenkint két-
szer manikűröztet és minden főpró-
bán ott van mint „crra illetékes“.

Félév mulva már nem lehet elkép-
zelní Jeritza-előadást nála nélkül. Ezt
követőleg megválasztják pünkösdi ki-
rálynőnek és a Gerbeaudban nem fo-
gadja volt naccságjának köszönését.

Voilà!

Grosvescuné fölmentése után

- Hallottátok? Elza menyasszony lett.
- Ilyen fiatalon, ilyen tapasztalatlanul?..
- Dehogy! Egy hét óta mindennap a céllövöldében próbálja ki a hatlövetű revolverét.

Hegedűs Lóránt levelesládájából

Pekár Gyula. Hát ez igazán nem szép tőled, hogy mint kormánypárti adóelengedést ígértél Derecskén a választóknak. Hogy lehet az ellenzéki jelöltnek ilyen tisztességtelen konkurrenciát csinálni?

Bud János. Csak ne csüggedj, János. A hadikölcsönön kívül sok minden van, amit nem valorizáltak. Teszem ezt: a békebeli pénzügyminiszteri tudást sem.

Grosvescuné. Milyen pehünk van nekünk, jóérvésű, krisztusi lelkű férfiaknak: nagysádra biztosan senkise lesz féltékeny.

Pesti partáj. Az ön baján nem lehet segíteni. Ezért is internálták önt mint gyógyíthatatlant a népjóléti minisztériumba. De vigasztalódjék: megsegíti az Úr, aki fölöttünk lakik, mi-

után már fölfalta önt a Háziúr, aki alattunk lakik.

Hoór Károly. Ön egyetemi tanár létére az egyetemeket sokallja. Én egyetemi tanár létemre az egyetemi tanárokat sokallom.

HOÓR TANÁR ÚR KLINIKÁJÁN

Két beteg beszélget. Azt mondja az egyik:

— Rémes, ha az embert egy ilyen szembetegség támadja meg.

— Mit szóljon akkor Klebelsberg? — mondja a másik. — Öt egy szemorvos támadta meg.

A házasságközvetítő sóhaja

— Az én üzletem a legnyomorultabb a világon! Ha a kuncsaft nincs megelégedve: nem jön többet. És ha meg van elégedve: pláne nem jön többet.

Nem igaz,

hogy Rothermere lordot Hoór Károly figyelmeztette a magyar kultúrfölényre;

hogy a Markó uccai bennlakók is a „zárt arányszám” mellett foglaltak állást;

hogy a gazdag pesti zsidók Olaszországba mennek nyaralni, mikor azal proccolhatnak, hogy nekik a pesti drágaság meg se kottyán;

hogy Kuna P. András kabaré-körútra megy Rothenstein Mórral;

hogy a panamisták ebben a nagy melegben hűvösre vágynak;

hogy Fedák Sári kiszólásaiból a bakák számára népszerű kiadás készül.

HOÓR K. ALBUMÁBA

Nem az egyetem sok, kedves professzor úr, hanem a tudós kevés.